

Predplata u Šibeniku:
 Pojedini broj stoji 4 pare.
 Na kuću 6 para.
 Predplata van Šibenika:
 na godinu 8 Kr.,
 na 6 mjeseci 4 Kr.

Vlastnik,
 izdavaatelj i odgovorni urednik:
VLADIMIR KULIĆ.

HRVATSKA RIJEČ

IZLAZI SRIEDOM I SUBOTOM.

Pisma i predplate šalju se ured-
 ništvu. — Nefrankirana se pisma
 ne primaju. Rukopisi se ne vra-
 ćaju. — Oglasi se tiskaju po 30
 para, probna, zahvale, itd. po
 40 para redak ili po pogodbi.

Tiskarnica
Ivan Sfağılnatz
 Trg Sv. Ivana.

Šibenik, 8. srpnja.

Naši javni odnošaji. „Jedinstvo“ je opet grunulo nizstrmice. Zaludu, vuk mjenja dlaku, ali čudi nikada. Njegova je zadaća štrcati otrov u naš javni život, razvrnuti i pokvariti sve, što je dobro, pa da bolje uspije, počelo izlaziti tri puta na sedmicu i promijenilo ime. Al nama nije do njega, već do onih opakih duša u našem gradu, koje se njemu utekoše, da pomoću jednog Antonija Stražićića ne samo zavaraju naš dobar puk, već, da na najsrmatniji način ozlogase naš grad.

Čitajući „Jedinstvo“ *Morpurgo* a ne *Nashe*, čovjek ne zna, piše li se tu o Odesi ili o Šibeniku. Nema tu razlike, dapače u Šibeniku je gore! Ovdje se po „Jedinstvu“ ponavljaju okršaji jedan za drugim; tu su kreševa, kamenja, noži; tu će krv, da od časa do časa šikne, tu su pokolji neizbježivi, požari neodklonivi, terorizacije od kraja na kraj; tu biesne rulje vrve gradom, po selima se potapljaju brodovi, a narhija obćenita, redarstvo pasivno, vlast občinska i poglavarstvena nemocna; tu uzmiću kremenjaci, napadaju komunardi, — revolucija će eto sad na da plane! Zove se u pomoć vlada, zovu se žandari, komesari na občinu — čas je uzasno kritičan!

To je slika grada Šibenika, iznečena u stupcima sramotnog *Morpurgo*va lista, i tu sliku tu iznose oni poznati nezadovoljnici, ljudi, koji bi htjeli ući u občinu. Na taj način vriedjati, ozloglasivati Šibenik mogu samo one podle duše, koje se nisu stidile prikazati one nizke tuzbe proti našoj obćini, oni jadni stvorovi, kojima je sve dobro i dopušteno, samo kad mogu rovariti proti obćini, da ju sruše, ne bi li oni u nju prodrli. To je izdajstvo najgadnije vrsti, nemoralnost, kojoj nema primjera, zloba paklena, proti kojoj se mora podici sve, što zna za svoj obraz, sve, što čuti za ponos i sreću milog nam Šibenika.

Podle kukavice pišu sve to, ali ne smiju, da se podpišu. Boje se izići na javnost, kao što se sove i jevine boje svjetlosti sunca božjega.

Nego, zahvala Bogu, ni „Jedinstvo“ ni crna družba, koja iz njega otrov siplje, ne će nikad okaljati ime našeg grada, koji je pod današnjom občinskom upravom izišao svjetel pred celim našim narodom. Sve vlasti, celo građanstvo, celo puk obćine naše dignut će se proti kleveticima, proti crnoj družbi, kojoj su zloća i interes ubili pojam svakog društvenog poredka, koja ide za tim, da sklad i mir u Šibeniku i u okolici njegovoj poremeti. —

Pristaše „Hrvatske Stranke“ poznaju crne namjere nezadovoljnika, koji su predvodjeni ljudima, što spadaju družbi Šarića, Rore i Borčića! Sramotna pisanja tih ljudi past će — kao uvijek do sad — u njima samo na obraz. Svako njihovo ućkanje, svako izazivanje bit će odbijeno posmjehom sazaljenja.

Crna družba može slobodno izazivati skandale, može slobodno u mutnu loviti — sve zaludu. Hrvatskoj strani jedna je lozinka: *istina, poštenje i mir!*

Lozinka crne družbe nasuprot je: *laž, sramota i nemir*, al toga je puk već sit i presit, jer su ga današnji nezadovoljnici kroz 30 god. uvijek zavadjali lažima, ponizivali sramotom, unesrećivali nemirom i skandalom, a dobra nije nikad vidio, nikad okušao!

Šibenik je progledao! Crna družba može se hvastati, da ima uza se sve, al to sve, sve je crno, sve je nepošteno, sve zaneseno samo za svoje interese. Crna družba može izazivati u Docu, u Varošu, u kafanama, pred Vatrogascima, u Kojnevratima, u Vrpoljcu, na Danilima i svudje, kamo god dopru naučane čete nadobudnih kološa; crna družba može prijetiti svakome seljanu, koji ju od sebe tjera, može prijetiti donapokon i ženskim seljankama, može upadati na čopore u

sela, kao vuci među ovce, sve zaludu! Na nastajnim občinskim izborima vidjet će se, da je narod progledao, da zna razlikovati dobro od zla; na tim izborima osvanut će sudnji dan crnoj družbi, narod će joj doviknuti: *Natrag! Odlazi od mene!* —

Nego crna će družba u svojoj zlobi izbjeći sigurno toj osudi naroda. Ona ne će pristupiti na izbore, ne će imati srca, da čuje tu strašnu riječ iz usta puka, koji je sit njezina tridesetgodisnjeg zuluma, pa će se povući: al za to ne će prestati sve do zadnjeg časa, da u sramotnom „Jedinstvu“ ocrnjiva naš Šibenik; ona će sve to žešćom srdžbom sipati u svijet laži i potvore, jer joj je to do izbora jedino oružje! Drugo šta ne zna i ne može da radi. Al neka slobodno siplje laži i potvore, neka ju splitska mržnja i nadalje podpamaže; — to izdajničko oružje ne će nauditi Šibeniku, ni njegovoj okolici, jer će — opet velimo — Šibenik i okolica na izborima za uvijek strovaliti u bezdan te izdajice, te sebićnjake, te kukavice, da se više nikad ne ukažu na svjetlost dana. —

Mislila je crna družba, da će izpaliti najjači hitac, kad navali na poštene hrvate nešibencane. Al tu je bila najslabija, jer je baš ona okupila oko sebe najomraženije došljake, među kojima čemo spomenuti samo jednog Don Marka Vežića i jednog Pavasovića.

Sve ove žalostne prilike u Šibeniku, koje su nastale zlobom crne družbe, narinule su *Hrvatskoj Stranci* tešku odgovornost, da ukloni iz javnog života smutljivce i sebićnjake. I ona će tu dužnost sretno izpuniti; ona će ponosna u ime obćeg mira i poštenja očistiti ovaj kužni zrak, što Šibeniku prieti novim bolestima, novim nevoljama, a u tome će ju podpomoci svi pošteni, svi pravi rodoljubi.

U vršenju te dužnosti morala ju je preteći politička vlast i državno odvjetništvo, barem u ime javnog

morala i mira, radi kojega u stanovitim prigodam znadu te vlasti pokazati preveliku revnost. U ovakim pak prigodam one cienne, da su izvršile svu dužnost, pokazajuć se nepristranim, al to nije dosta!

Ovim smo iztaknuli, koliko je zlobe i himbe u nastojanju crne družbe. Pri koncu čemo iztaknuti, koliko je i bedasta. Ona piše u „Jedinstvu“, da će tobože po jednoj viesti iz Zadra bit oteto današnjoj obćini vodjenje izbora, a povjerenom vladinom komesaru. Što se babi htilo, to se babi smilo. Ne znaju bedaci, da se to samo može onda desiti, kad je jedna obćina predtečno, dakle prije izbora razpuštena, ili pak u jednom slučaju, kad je javni mir i red silno ugrožen, o čemu se u Šibeniku ne može ni govoriti. — Crna je družba doduše kušala, da izazove razpust obćine — ali uzalud!

Završujemo: dosta je varanja, dosta nemoralna, dosta grabeža, licumjerstva i kokodrilskih suza!

Zubatac, trlja, lubin.

Između svih rihba, koje živu u moru zubateci, trlje i lubini (brancini) bili su uvijek osobito traženi, a i dan danas o njih se otmilju oni, koji mogu, da se gosposki pogoste. Između svih zubataca naj okrunjeni (Dentex gibbasus) nosi prvenstvo. Ovu riedkost naći je samo kao stalnu u Bosporu i našem tlesnu od trdije sv. Nikole do pećine sv. Ante. Zašto ga drugom nema, još se za stalno ne zna. U staro doba puno se je više okrunjenih zubataca lovilo, nego danas. Nije bilo godine, da se ne bi uhvatilo najmanje po 200-500 glava. Godine 1899 zubatac je bio gotovo izčeznuo, tako, da se je mislilo, da smo i ovu riedkost za vada izgubili. Godine 1903, nastojanjem g. Bare Despota iz Mandaline, opet se je uhvatilo nekoliko krasnih eksemplara, dok lanjske godine manje, a što će ove godine biti, to će se viditi kroz srpanj i kolovoz, jer je ovo doba, kad se okrunjeni zubatci love. Zašto se nije pojavio od g.

Glagolica u šibenskoj županiji

U navedenom listu papinskog nuncija, biskupa Berlingaria, još se Ivau Tomko Marnavić pozivlje, da bi naznačio troškove tiska glagolskih knjiga i da bi došao nadgledati tiskanje istih.

Suglasno tom pozivu bio je naš Tomko dvie godine kasnije zgotovio glagolski prevod *služenika* (missale) i *časoslova* (breviarium) i nalazio se već u Rimu, da nadgleda tiskanje istih. (God. 1614.)

Mletački poslanik kod Sv. Stolice, Kristoforo Suriano, javljajući to svojoj vladi, među ostalim piše joj: „... che l' detto pre Giovanni haveva già fatta tal traduttione, et che veduta da lui (Kard. Serra) et da altri della lingua, l' era rissodisfazione, et in tutte le parti finsko-b...”

Da preuredi te crkovne knjige naravno je, da je Tomku moralo biti pri ruci razno gradivo tiskanih i rukopisnih glagolskih kodeksa, među kojima bio je i glasoviti *psaltir*, koji on kasnije posluži Levakoviću.

U Hrvatskoj književnosti glagolski prepis Teodozijejevog *psaltira* jepoznat pod imenom „*Solinski psaltir*“, ali ne kao da je izvornik pripadao solinskoj (odnosno splitskoj crkvi), nego što ga je bio dao napisati Teodozije ninski, kasnije spljetski (solinski) nadbiskup.

Iz života Tomke Marnavića znamo, da rođen u Šibeniku, od jedanaest godina unišao je kao djak u sjemenište svog rodnog grada, u kojemu je učio do god. 1597.

Te godine podje da prosliedi nauke u Rim, odakle se povrati u Šibenik god. 1603., gdje je te iste godine bio redjen misnikom.

Odmah kao mladi misnik bio je imenovan učiteljem djaka, a poslie same tri godine kanonikom Stolne Crkve Sv. Jakova i kapitularnim tajnikom.

Uz druge razne i trudne časti, kojima je bio obterećen, kako smo vidili, prihvaćao se i preuredjenja glagolskih crkvenih knjiga, što je izvrsno dotjerao kraju god. 1614.

U životopisim Tomkovim ne nalazimo, da se je odalečio kroz vrieme tog preuredjenja glagolskih knjiga iz Šibenika, da traži drugom potrebite mu podatke i gradivo; po tomu cijenimo, da je dosta razložito zaključiti, da je on već imao u Šibeniku sve ono, što mu je služilo za taj rad, i da je tu našao i glasoviti prepis „*solinskoga psaltira*“.

Taj dragocjenjeni kodeks, koji na žalost ode izgubljen, morao se je čuvati u riznici stolne crkve, pri kojoj je naš Tomko, kako smo vidjeli, bio ne samo kanonik, već i kapitularni tajnik.

Na temelju tih obćenitih činjenica nije nam potreba tražiti pojedinih i savremenih dokumenata o uporabi glagolice u šibenskoj županiji u IX. veku; ipak okolnost, što je prepis Teodozijejev *psaltira* najden u Šibeniku, podupire vjerojatno mnijenje, da je u istom gradu ostojao početkom XIII. veka i izvornik tog prepisa, i po tomu imali bismo izpravni savremeni dokaz, da je glagolica bila u porabi u gradu Šibeniku već za Teodozijeva biskupovanja.

Tekom ovih uspomena imat čemo prigodu iztaknuti kontinuitet staro-hrvatskog bogoslužja u šibenskoj županiji, koje je neosporno trajalo neprekidno i obćenito između dalmatinskih Hrvata, od Teodozija do zlokobnog spljetskog sabora od god. 924.

Ovaj sabor, ako je nastojao uništiti glagolicu, nije dostigao prekinuti zlatne niti uporabe glagolice, koje se mogu nadovezati od najstarijih doba sve do naših.

1899—1903 ne da se ustanoviti. Jedni su gatali, da se je zubatcima, kad se je popravljala tvrdjava sv. Nikole, začepila pećina iz koje izviru, ali u to nije vjerovali. Vjerujemo radije, da mu je izlaz prepriečila dinamita, koja je kroz ovo razdoblje u našem tiesnu haraćila.

Osim ove riedkosti, koja imponuje svojom veličinom i ljepotom u našoj okolini, a osobito između otoka dvie Krbele i Oblika blizu Krapnja naći je veliko množstvo prostih zubatača (Dentes vulgaris). Šteta, što ih Krapljani ne znadu hvatati, a to ide u prilog Vergadincima i Ižancima, koji više puta preko godine omaste sebi brk.

Ne manje važna od okrunjenog zubatača za naš okoliš, kao i za cio stari Ilirik, bila je i biti će trlja ili trljja (Mullus barbatus L. i surmuletus L.). Stari Rimljani osobito su bili lakomi na trlje iz Ilirika. Tako nam Plinij kaže, da je Asinij Celer platio za jednu samu trlju iz Ilirika 8000 nummi; a Marcijal kori Calliodora, što je na jednoj večeri pojio 1200 šesteraca, što je dao za same četiri trlje, t. j. svotu, što je uhvatio prodajom jednog svog roba. Seneka nam kaže, da je P. Oktavij platio za jednu trlju od 4½ librice, koju nije htio kupiti car Tiberij, 1000 K današnjih.

Danas, ko što je naravno posve je teško naći trlja omakove veličine, a uzrokom je često i nerazložno ribanje. Najveća trlja danas je od ½ kg., a najveći dio, što dolazi na ribarnicu prodaje se pod imenom „barbuncina“ „trljica“ od 6-8 cm. i još manje, što je Bogu plakati. Ovakovih nedoraslih trljica najviše se lovi u Morinjama, stog bi se vlasti na to pozvane imale zauzeti, da se ovom stane na kraj, pošto opažamo, da trlja u nas sve to manje biva. Godišnji prihod, što se iz trlja dobjie na Jadranu, iznosi do 300.000 K.

Naš Prokljan, sve do vodopada Krke obituje u velike lubinima — brancinima (Labrus lupus), gdje ga je naći i od veličine od 20 kg. Nadješmo mu ime „lupus“ radi njegove proždrljivosti. U Morinjama ima ga mnogo, ali ne dosiže onu veličinu, kojom se odlikuje prokljanski lubin. Ne da se tajiti, da je našim lubinima kolievka Morinje, a grobnica Prokljan. Na žalost svagđano se opaža, da je i ove ribe manje, a to s razloga, što se u Morinjama polivata preko godine na vrede sitnih i nedoraslih lubina, koji se prodaju po našim zagorskim selima. Što Jadrtovčanu umakne, to dinamita u Prokljanu ubije i onda mora, da ih je svaki dan to manje. Naši su stari more negovali, pak su ga i uživali, dok mi danas, tobože napredni ljudi, more tamanimo, te ovo mora da nam se i osvjećuje svojom svagđanom sve to većom pustoši.

Izborna kronika.

Na 1. o. mj. u „Sokolu“ održan je najavljeni sastanak izbornog odbora „Hrvatske Stranke“. Pristupile svi pozvanici uz one, koji su se imali dodati u prošireni odbor. Nekoji odbornici sa sela ne pristupile, izjavivši, da im se je sa stanovite strane zaprietilo. Baš po kremenjačku! Našli su se među prisutnima ovog puta svi župnici okolice, koji su bili na osobit način uz sve druge pozdravljeni.

Predsjednik M. Stojčić predložuje borbu, prisposobljavajući je s onom za svih izbora provedenih od dobe uglavljene sloge. Isti ljudi, koji su se kod svakog izbora izicali bukom, prijetnjama i zavadjanjem, iziču se i danas, pa kao što

su pri svakom predjašnjem izboru morali uzmaknuti pred složnom voljom naroda, tako će i ovoga puta pred poštenjem i čistim hrvatstvom grada i okolice. Preporučuje odbornicima, da budu odlučni i svjestiti i da ne slušaju svaku šugu, i da narodu prikažu sve u samoj, goloj istini, ne izazivjuć nikoga i nastojeć, da u narodu bude vladao mir, jer sama istina i mir mogu da pobiede.

Po tome uze rieč zastupnik Dulibić, da upodigni sliku naših javnih prilika. Rekao je, da ciele štampa, svi zastupnici, pokrajina ciele odobravaju nastojanje hrvatske stranke u Šibeniku u ovoj izbornoj borbi, kojoj je poglaviti cilj uređenje ove občine.

Osvrće se na rovanjenje nezadovoljnika i na njihova predbacivanja o fureštimu. Razlaže, kako je svaki pravi Hrvat, ma gdje se on nalazio, dužan da radi po svojim silama za obće dobro, te da samo zloba i opakost može iznositi tu rieč, da njom zavarava i zavede narod. Spominje, kako je i pok. Mrkica bio furešt, ali za to bio za 25 godina uz pok. Šupuka i uz one iste, koji danas proti fureštimu larmaju, najdjelatnija ličnost u stranci.

Zatim se prešlo na dnevni red. Proširenje odbora obavljeno je time, što su u odbor upisani novi članovi koji iz grada, toli iz okolice. Imena tog odbora jur su objelodanjena.

Imenovao se izvršujući izborni odbor, sastavljen od ovih lica: Predsjednik D.r Dulibić, zamjenik Josip L. Bilić, odbornici: Andro Matačić, Paško Stojić, Don Grgo Tambača, D.r Krstelj, M. Stojić.

Složno s ovim izvršujućim odborom djelovat će svi pročelnici seoskih odbora od potpune provedbe izbornog čina. Zadaca će mu biti, da iznese i imenicu članova novog obće vieća.

Tim bi iscrpljen dnevni red i sastanak zaključen poklikom: Živio hrvatski Šibenik!

Iz Rogoznice nam pišu: Ovamo je sve mirno i spravno za občinske izbore. Ijaditići nemaju ama pristupa. Razlikujemo vrlo dobro ljude; znamo od koga nam se je nadati dobru, a od koga zlu. Pod zastavom hrvatske stranke stupit ćemo na izorno njepriste jednim uzklikom: Živila Hrvatska! Živio Marko Stojić!

U Murgovcu „Jedinstvu“ nastoji se opravdati D.r Vicu Ijadicu radi onih izraza o Isusu. Mi ostajemo pri onome, sto rekosmo, a ako g. pravnik D.r Vice misli, da je pravedan, neka nas tuzi. — Pismo njegovo na presvietloga biskupa, pa bilo ono i najpokajnijega sadržaja, ne može ga opravdati, kad mi posjedujemo pismo, koje napomenusmo. Boljih dokumenata ne trebamo.

Iz Zatona: Kremenjaci u „Jedinstvu“ izvališe krupnu, t. j. da je ovdje Musiću bio potopljen brod iz stranačke osvete. Na umirenje tih vjetrogonja javite, da je Musić sam digao čep svome brodu i potopio ga. — Zaludu je Ijaditićima lagati i varati kroz onaj sramotni splitski list; ovdje u Zatonu mogu doći trtlan, samo da im prodje dan, ali okrenuti ne će nikoga. Dodju li zbilja, dočekat će ih opet mačjajderača! —

Iz Grada * * * Plemeniti li su dopisnici Stražičićeva lista; oni ne će da denunciraju neke suđbene pisare, al vele, da bi bolje bilo, kad se ne bi prtili u stranačke stvari. Dvolični, zlobni u svemu! Kad bismo ih htjeli sliditi, koliko bi i mi imali toga reći! Al njihov zanat nek ostane njihov!

DOMAĆE VIESTI.

G. B. Ebner pl. Ebenthalski, predsjednik pomor, vlade, dolazi danas ovdje u službene svrhe parobrodom „Pelagosa“.

Ratno brodovlje. Sinoć u 5½ sati prispjele su u našu luku sve tri divizije austr. ratnog brodovlja. Prvom divizijom zapovieda podmorovodja Julij pl. Ripper, a sastoji se od ovih brodova: „Absburg“ sa 709 momaka, „Arpad“ sa 648 momaka, „Babenberg“ sa 641 momkom, „Szigetvar“ sa 292 momaka. Drugom divizijom zapovieda podmorovodja Miencislov Pietruski; sastoji se od ovih brodova: „Monarch“ sa 453 momka, „Budapest“ sa 434 momka i „Wien“ sa 415 momaka. Trećom divizijom zapovieda podmorovodja Guido Courade, a sastavljena je od ovih brodova: „Zenta“ sa 286 momaka, „Sallit“ sa 82 momka, „Komet“ sa 64 momka, te torpeda „Boa“, „Cobra“ i još 9 manjih torpiljarka, na kojima je ukupno 180 momaka. — Zadržat će se 3—4 dana.

O glagolici hoće da još pišu strani, osobito talijanski, listovi bez pravog razumijevanja stvari. Tako n. pr. „La Civiltà Cattolica“ u zadnoj svezi piše, da se staroslovenski jezik (glagolica) među Hrvatima više ne govori, da se razlikuje puno od hrvatskog govora, al da je sasna sličan jeziku, koji se govori u Srbiji i u Crnojgori!!! Hrvate pak nazivlje narodničem (popolino)! Nema drug, takovo pisanje odaje u jedan mah i neznanje i mržnju!

Sokolsko slavlje u Vodicama, kako nam pišu, bit će sutra uprav krasno. — Gotovi iz Gospića i iz Zagreba već prispjele. Dolaze Sokoli drniški, zadarski, makarski i spljetski. Iz Zadra biti će sokolski izlet parobrodom. — Iz Šibenika ide ciele Sokol sa podmladkom i i mandalinskim odjelom. Izvadati će se skupne vježbe od šibenskih, vodičkih i mandalinskih sokolaša, a zagrebčani će izvesti nekoliko biranih vježba. Slavlju će prisustvovati šibenska, drniška i marmarska glazba te Kaštelanski „glazbeni sklad“, koji je već prispio u Šibenik.

Iz Šibenika priređuju se dva izleta. Jedan u jutro, drugi na 1½ po podne. Vodički sokolaši pobrinuli su se, da dostojno dočekaju goste. Učinili su oni, može se reći, više nego su mogli. Tko može poći, uvjerit će se.

Sarajevski preparandisti posjetiše jučer i prekojučer naš grad. Bilo ih 28 tvećaša, predvodjenih od veleuč. gospode prof. Ivana Krčmara i učitelja Antona Hangi-a. Stigoše preko Drvara i Knina. Ugladna občina bila im u svemu pri ruci. Pregledaše sve znamenitosti grada, pa i našu Krku. U petak večer krenuše u Spljet, odakle će preko Metkovića natrag u Sarajevo.

Iz Lećevice nam pišu: „Jedinstvo“ u broju 51 ustaje na obranu onih, koji moralno i materijalno upropašuju našu občinu, naš narod, i hoće, da narod bude s njima pri nastajućim izborima. Tko ne poznaje naše odnošaje, mislio bi: „Jedinstvo“ u dobroj vjeri piše. Ali tko te ljude pozna i njihove međusobne odnošaje, zna da se u pisanju „Jedinstva“ kriju ruke tajne, koje poduzimlju sve e da spase u javnosti propale ljude. Zaludu je, odlučit će volja puka, a ne „Jedinstvo“. To će se do skora vidjeti u djelu i javnosti.

Samo malo ustrpljenja. Obad.

Klub hrvat. akademičara iz Dalmacije u Zagrebu dogovorno sa hrvat. akad. klubom Jadranom u Beču i sa ostalim akademičarima iz Dalmacije priređuje dneva 16. i 17. kolovoza t. g. u Dubrovniku obći kongres hrvat. akademičara iz Dalmacije sa ovim dnevnim redom:

1. O reciprocitetu zagrebačkog sveučilišta. 2. Kako bi se moglo najuspješnije

pomoći družbi Sv. Ćirila i Metoda. 3. O ferijalnoj organizaciji. 4. O našem životu na sveučilištu. 5. Eventualia.

Obzirom na znamenitost predmeta, o kojima će se razpravljati, kao i radi važnosti samoga kongresa, molimo gđ. kolege, da uznastoje u krugu svojih prijatelja i znanača, kako bi ovaj kongres bio što brojnije posjećen. Ako tko želi, da referira o kojoj točki dnevnoga reda, neka se izvoli prijaviti čim prije podpisanoj upravi. Isto tako molimo, neka nam se prijave jednostavnim dopisnicom i svi oni, koji misle doći na kongres. Ako se prijavi dovoljan broj učestnika, poduzet će se iza kongresa posebnim parobrodom zabavni izlet po Boci-Kotorskoj i po otocima srednje Dalmacije do Spljeta i to uz veoma mali trošak.

Podpisana uprava pravna je, da dađe svakome potrebita razjašnjenja u ma bilo kojem pogledu. Pisma se mogu upravljati do 15. srpnja na Klub Hrvat. akademičara iz Dalmacije u Zagrebu, a poslie toga roka na gosp. Marina Begu, pravnik u Spljetu.

Hrvat. akademičari izvan Dalmacije, kao što i ostali slavenski akademičari, pa i abiturijenti biti će dobro došli gostovi.

Predsjednik: I. Ferat Tajnik: K. Pasini.

Prigodom sutrašnjeg slavlja u Vodicama šibenski je „Hrvatski Sokol“ posvetio svome mladome drugu u Vodicama liep pjesnički pozdrav, pun poleta i žara.

Našeg prijatelja Pavla Rocu u Vodicama zadesila je ovih dana dvostruka nesreća. Otrag osam dana umro mu je šura Pavao Alfrević od god. 44 u Skradinu, tajnik pri onomašnjim obćini, a noćas poslie kratke bolesti drugi šura po imenu Ivan od god. 36.

Okaviki su udarci zaista riedki. — Našem prijatelju Roci i njegovoj plemenitoj supruzi Luci, iskreno saučeeće žalosti.

Iz Zlarina, kako čujemo, tuže se njeiki, da im se u Šibeniku ne dozvoljava uzimati vodu. Mi smo se kod Obćine propalili i znamo za stalno kazati, da se takva šta nije zabranjivalo niti će se u buduće zabraniti. Dapače amošnja Obćina je spravna, da bude na ruku Zlarinskoj i njezinom pučanstvu.

Domaći proizvdci. Na izložbi gospodarskih proizvoda u Beču, kako piše „Obzor“ od 5. srpnja, najveću pohvalu od visokih dostojanstvenika dobila je dobro ugojena krmača iz imotske krajine. Bit će odlikovana.

HRVATI I HRVATICE!

Spomenite se Istre, kupujući svodjer samo žigice, papir i narodne biljige „družbe Sv. Ćirila i Metoda.“ * * * * *

Naše Brzobjačke.

BEČ, 8. Budgetni odbor usvojio je predlog, da se ustroji talijanski pravnički fakultet. (Gđje?)

BEČ, 7. Ovdje vlada nesnosna vrućina. Ima više slučajeva sunčanice.

PARIZ, 8. Kina zahtjeva, da i ona sudjeluje u pregovorima o miru između Rusije i Japana.

LONDON, 8. Revolucija u Rusiji se širi sve to više. „Knjaz Potemkin“ još je na širokom moru. Razoružani su svi brodovi crnomorske flote.

PETROGRAD, 8. Linjević brzobjavlja, da su Rusi u Koreji imali više uspjeha.

J. M. Veža, amerikanski diplomirani zubar, ordinira u „Hotel de la Ville“ od 9—12 pr. podne, a od 3—6 poslie podne. Ostaje u Šibeniku mjesec dana.